

OPISNO OCENJEVANJE PRI PREDMETU ŠPORT / Avtorica: mag. Ksenija Pirih Tavčar, prof. razrednega pouka / OŠ Kašelj

V opisno oceno pri športu učitelj zapiše vse, kar je pri urah športa posredoval in utrjeval z učenci. Za lažje ocenjevanje in sporočilno opisno oceno potrebuje učitelj vnaprej izdelane opisne kriterije za znanja, opredeljena v učnem načrtu. Natančni opisni kriteriji mu omogočajo tudi natančnejše opazovanje. V želji po doseganju natančnejšega ocenjevanja in bolj kakovostnega znanja pri predmetu šport sem v okviru raziskave izdelala opisne kriterije za znanja, ki so po učnem načrtu predvidena za obravnavo v 1. triletju.

UVOD

Šport je eden izmed obveznih predmetov v osnovni šoli. Ima pomembno vlogo, saj skrbi za razvijanje sposobnosti učencev, učence vzgaja v duhu zdravega načina življenja in jih poskuša motivirati, da bodo imeli šport radi v vseh življenjskih obdobjih. Tako kot vsi drugi predmeti v osnovni šoli se tudi šport ocenjuje. Ocenjevanje tega predmeta se je skozi zgodovino spreminjalo, danes se v prvem in drugem razredu ocenjuje opisno, v preostalih razredih pa številčno. Kljub prisotnosti opisnega ocenjevanja že celo več kot desetletje, pa je to področje še vedno problematično. Učitelji nimajo jasnih kriterijev, po katerih naj bi preverjali in ocenjevali znanja, ki so zahtevana v 1. triletju. V učnem načrtu za predmet šport so zapisani standardi znanja in sposobnosti, ki predstavljajo stopnjo znanja, ki naj bi jo usvojili vsi učenci ob koncu vzgojno-izobraževalnega obdobja. Ti predstavljajo osnovo za oblikovanje kriterijev ocenjevanja. Kriterijev, po katerih naj bi učitelji ocenjevali, pa ni.

OCENJEVANJE PRI PREDMETU ŠPORT

Spremljanje in vrednotenje učenčevega telesnega in gibalnega razvoja ter osebnih športnih dosežkov sta nepogrešljivi sestavini vsakega vzgojno-izobraževalnega procesa (Kovač in drugi 2011). V učnem načrtu za predmet šport je opredeljeno, da »načrtno spremljanje in povratna informacija o zbranih podatkih učenčevega napredka ter opazovanje in analiziranje procesa dela omogočajo učitelju ustrezno načrtovanje športno-vzgojnega procesa, prilagoditev pouka posamezniku, svetovanje pri izboljšanju njegovih dosežkov ali odpravljanju pomanjkljivosti in vključevanju v različne zunajšolske dejavnosti« (Kovač in drugi

2011, 51). Majerič (2004) poudarja, da je predmet šport zelo specifičen predmet, saj je pri njem močno izražena gibalna komponenta. Prav zaradi tega zahteva uporabo specifičnega načina ocenjevanja. Avtor opozarja tudi na upoštevanje dejstva, da proces učenja pri nobenem drugem predmetu ni tako celosten in odvisen od razvojnih posebnosti posameznika. Zato je pri ocenjevanju športa treba ločiti med gibalnimi sposobnostmi, gibalnimi spretnostmi (znanjem) in teoretičnim znanjem, potrebnim za razumevanje športne dejavnosti. To zahteva izbiro različnih oblik in načinov preverjanja ter pravilno interpretacijo rezultatov meritev oziroma ocenjevanja.

Pri športu ocenjujemo standarde znanja, ki pokrivajo samo dva sklopa ciljev, in sicer *usvajanje in izpopolnjevanje športnih znanj* ter *seznanjanje s teoretičnimi vsebinami*. Drugih dveh sklopov (telesni razvoj ter razvoj gibalnih in funkcionalnih sposobnosti in oblikovanje in razvoj stališč, navad in načinov ravnanja ter prijetno doživljanje športa) ne ocenjujemo (Dežman 2001). Preverjamo in ocenjujemo le stopnjo usvojenosti športnih (praktičnih in teoretičnih) znanj, ki so v učnem načrtu opredeljena kot standard znanja. Z doseganjem standardov znanja vedno posredno vrednotimo tudi doseganje nekognitivnih ciljev, saj znanje, ki ga otrok usvoji, izraža njegov trud, ki ga vloži v dosego cilja, stališča, ki jih ima do obravnavane vsebine, in odnos do dela (Kovač, Jurak in Strel 2003a). Pri tem še vedno opozarjamo na pomen, ki ga imajo gibalne sposobnosti pri vsakem posamezniku, saj omogočajo usvajanje športnega znanja, dobro telesno pripravljenost, ki je osnova za zdrav življenjski slog in aktivno preživljanje časa tudi v nadaljnjem

življenju. Tudi če nekognitivnih ciljev (trud, prizadevnost, sodelovanje ...) ne ocenjujemo, jih mora učitelj ravno tako razvijati in spodbujati, saj vplivajo na kakovosten način življenja.

V. Štemberger (2015) navaja vsebine, ki jih pri predmetu šport ne ocenjujemo. Ne ocenjujemo *gibalnih sposobnosti otrok*, saj so bolj ali manj prirojene in nanje lahko le malo vplivamo. Ne ocenjujemo niti *rezultatov*, ki so najbolj objektivno merljiva kategorija ocenjevanja, vendar so v tesni povezavi z gibalnimi in morfološki značilnostmi posameznika, ki so, kot rečeno, prirojene. Prav tako ne ocenjujemo *prinašanja športne opreme in higienskih navad*. Avtorica pravi, da prinašanje športne opreme ne spada v ocenjevanje, temveč v spremljavo, in da se mora učitelj, ko ugotovi, da učenec športne opreme ne prinaša, ustrezno odzvati. Področje higienskih navad je zelo občutljivo in ne more biti predmet ocenjevanja, imamo pa pri športu veliko možnosti, da učencem predstavimo pomen ustrezne higiene. Ne ocenjujemo niti *odnosa do športa*, saj bi po besedah Štembergerjeve s tem dejansko ocenjevali odločitev družine glede tega, katere vrednote bo razvijala. Družina ima namreč pomembno vlogo pri razvijanju pozitivnega odnosa do športa (Štemberger 2015).

Standarde znanja, ki naj bi jih učenci dosegli pri športu, moramo preverjati in načrtovati načrtno na različne načine, ne samo zaradi upoštevanja različne razvojne stopnje otrok, temveč tudi zato, da učencem omogočimo razvijanje njihovih močnih področij (Majerič, Kovač in Strel 2005).

V. Štemberger (2015) pri tem opozarja, da mora učitelj sam določiti standarde

znanja za učence, ki jih poučuje, za vsako leto posebej v okviru standardov, predpisanih z učnim načrtom za celotno vzgojno-izobraževalno obdobje. Avtorica pojasnjuje, da so standardi v učnem načrtu zapisani na tak način zaradi več razlogov: različna hitrost razvoja otrok, različno gibalno in športno predznanje, predvsem ob vstopu v šolo, različne materialne razmere, v katerih se izvaja pouk predmeta šport, preveč otrok v vadbenih skupinah ... (prav tam).

Tak zapis standardov naj bi po mnenju Štembergerjeve pomenil avtonomijo učitelja, čeprav to pomeni tudi odgovornost za kakovostno načrtovanje in izvajanje pedagoškega procesa, prilagojenega učencem. Hkrati avtorica opozarja, da mora učitelj pri načrtovanju za posamezen razred vedno imeti vpogled v standarde celotnega triletja in upoštevati znanja, ki so jih otroci pridobili v nižjih razredih. Štembergerjeva opozarja na pomembnost ustrezno pripravljene letne priprave, ki jo mora učitelj prilagajati različnim dejavnikom, in da ni mogoče iste letne priprave uporabljati za vsako generacijo učencev, ne da bi pri tem naredili prilagoditve trenutnemu stanju (Štemberger 2015).

Glavni namen ocenjevanja pri športu mora biti oblikovanje objektivne ocene, ki bo temeljila na standardih učnega načrta ter javnih merilih in opisnih kriterijih. Učitelj mora pri tem tudi opredeliti, kako bo oblikoval naloge, s katerimi bo ocenil otrokovo znanje na določeni razvojni stopnji pri posameznih vsebinskih sklopih, in kako bo oblikoval končno oceno ob zaključku šolskega leta.

Priporočila za načrtovanje in korektno ocenjevanje pri športu

Ocenjevanje bo korektno, ko bo pravilno načrtovano, saj lahko le z ustreznim načrtovanjem opredelimo, kaj želimo ocenjevati. Kovač, Jurak in Strel (2003b) navajajo pogoje, potrebne za korektno ocenjevanje pri predmetu šport.

Učitelj mora *poznati standarde znanj*, zapisane v učnem načrtu za vsako triletje posebej. Nato mora *opredeliti*

cilje znanj za oddelek, ki ga poučuje. To naredi na podlagi informacij, ki jih zbere z opazovanjem (sposobnosti in znanje učencev, pogoji za delo ...). Cilji naj izhajajo iz standardov, zapisanih v učnem načrtu. V. Štemberger (2015) pri tem opozarja, da mora imeti učitelj pri načrtovanju za posamezen razred »vedno pred očmi vsaj standarde celotnega triletja in predvsem upoštevati znanja, ki jih je otrok pridobil v nižjih razredih. Šele na podlagi ustrezno pripravljene letne učne priprave učitelja je mogoče zapisati tudi standarde znanja, ki naj bi jih učenci dosegli, učitelj pa ocenil« (Štemberger 2015, 49).

Vsak učni sklop v učnem načrtu opredeljuje praktične in teoretične vsebine, s katerimi je mogoče doseči lastne cilje in raven znanja ob koncu triletja. Za učitelja ni obvezno, da izbere vse predvidene vsebine. *Izbrati mora tiste teoretične in praktične vsebine*, s katerimi bo dosegel načrtovano znanje učencev, prav tako pa sam, v fazi načrtovanja, opredeliti, koliko časa bo namenil posameznemu vsebinskemu sklopu (Kovač, Jurak in Strel 2003b).

V letni pripravi učitelj *opredeli dejavnosti učencev*, predvidene za doseganje posameznega cilja. Dejavnosti podrobneje opredeli v učni pripravi za posamezno uro športa. Cilji in standardi znanja naj bodo merljivi (učitelj naj izbrana merila predstavi učencem) in realni (ne prezahtevni ali prelahki) (Kovač, Jurak in Strel 2003b).

Osnova za ocenjevanje je doseganje standardov znanj po vzgojno-izobraževalnih obdobjih, opredeljenih v učnem načrtu. Učitelj mora *oblikovati naloge in kriterije*, s katerimi bo ocenil znanje učencev. Raven znanja za učni sklop je osnova, na podlagi katere učitelj pripravi naloge in kriterije za ocenjevanje znanja (Štemberger 2015). Opisne kriterije izpeljuje iz učnih ciljev in z njimi seznanjeni tudi učence. Opisni kriteriji se nanašajo na konkretne vsebine, vendar nadgrajene z različnimi vrstami in nivoji znanj.

Učitelj mora znanje učencev tudi *preveriti in oceniti*. Ocenjevanje pri športu

poteka hitro, učitelj nima možnosti, da bi izdelek v miru pregledal in ocenil, večkrat prebral in primerjal s postavljenimi kriteriji. Prav zato bi moral imeti učitelj že pred preverjanjem in ocenjevanjem pripravljene kriterije, ki jih po končani uri pretvori v opisno oceno. Učitelj preverja in ocenjuje le vsebine, ki jih je posredoval učencem, ne pa tistih, ki so jih učenci pridobili zunaj šole. Ocenjevanje naj bo čim bolj ekonomično, objektivno in pravično.

Pri tem je treba dodati, da je v času spremljanja določenih otrok treba druge učence primerno zaposliti. Spremljanje učencev mora potekati v delu telovadnice, od koder ima učitelj pogled tudi na druge učence. V. Štemberger (2015) za najučinkovitejše in varno ocenjevanje predlaga vadbo po postajah. Na eni postaji poteka ocenjevanje, na drugih postajah pa poteka vadba učencev, ki čakajo na ocenjevanje. Prav tako pri ocenjevanju predlagajo vadbo po postajah tudi drugi strokovnjaki (Majerič, Kovač in Strel 2005).

Učitelj mora *kritično opazovati, kako napredujejo učenci*. Večkrat mora preveriti, ali je način ocenjevanja učinkovit. V procesu preverjanja in ocenjevanja je treba pozorno spremljati napredek v znanju, zato je treba določiti način spremljave. V letni pripravi na pouk mora učitelj opredeliti način opazovanja in vrednotenja napredka v spretnostih, sposobnostih in znanju učencev (Kovač, Jurak in Strel 2003b).

UČNI NAČRT ZA PREDMET ŠPORT

Učni načrt za predmet šport (2011) je temeljni dokument, na podlagi katerega učitelj načrtuje in izvaja pouk športa. V njem so zbrani cilji in vsebine pouka ter standardi znanja, ki jih morajo učenci doseči ob koncu posameznega triletja. Splošni cilji so skupni vsem starostnim stopnjam in jih učitelj načrtno uresničuje ves čas vzgojno-izobraževalnega procesa. Operativni cilji so konkretni in so opredeljeni za vsak razred posebej. Če je s cilji in standardi znanja vnaprej natančno določeno, kaj naj bi učenci znali ob zaključku učnega procesa, bo

potem mogoče zelo jasno in natančno ugotavljati tudi doseženo raven tega.

V učnem načrtu za predmet šport (2011) so operativni cilji opredeljeni po vzgojno-izobraževalnih obdobjih in so razdeljeni v štiri skupine, ki poudarjajo:

- ustrezno gibalno učinkovitost (telesni razvoj, razvoj gibalnih in funkcionalnih sposobnosti);
- usvajanje temeljnih gibalnih spretnosti in športnih znanj, ki omogočajo varno in odgovorno sodelovanje v različnih športnih dejavnostih;
- razumevanje pomena gibanja in športa;
- oblikovanje stališč, navad in načinov ravnanja ter prijetno doživljanje športa.

Učni sklopi praktičnih in teoretičnih vsebin, ki so predvidene za prvo triletje, so: naravne oblike gibanja in igre, atletska abeceda, gimnastična abeceda, plesne igre, igre z žogo, plavalna abeceda, pohodništvo ter ugotavljanje in spremljanje gibalnih sposobnosti ter telesnih značilnosti.

Učni načrt za vsak učni sklop opredeljuje vsebine, s katerimi lahko učenci dosežejo predvidene učne cilje. Učitelju ni treba izvesti vseh vsebin, temveč izbere le tiste, s katerimi bo najlažje dosegel načrtovano raven znanja. »Pri tem upošteva sposobnosti, lastnosti,

posebnosti in predznanje otrok, materialne pogoje ter tradicijo in posebnosti kraja, kjer se pouk izvaja.« (Markun Puhan 2005, 50)

V učnem načrtu so določeni tudi standardi znanja. Ti učitelja vodijo pri njegovem delu in so pomemben element v poučevanju. Njihova vloga je izražena predvsem v sklepnih fazah vzgojno-izobraževalnega procesa, tj. pri ocenjevanju. Pomenijo stopnjo znanja, ki ga do konca vzgojno-izobraževalnega obdobja praviloma usvojijo vsi učenci (Kovač in drugi 2011). Standardi znanj pri predmetu šport so zaradi razvojnih posebnosti otrok zapisani na koncu vsake triade, tako da ima vsak otrok dovolj časa, da jih doseže. Poleg standardov znanja so opredeljeni tudi minimalni standardi znanja in sposobnosti, ki so zapisani s poudarjenim tiskom. Ti so pogoj za učenčevo napredovanje iz 3. v 4. razred, iz 6. v 7. razred in pomenijo raven doseženega znanja ob koncu 9. razreda (Kovač in drugi 2011).

OPISNI KRITERIJI

S preverjanjem in ocenjevanjem želimo preveriti/oceniti različna področja, tj. znanja in veščine, ki izhajajo iz ciljev. *Opisni kriteriji* za preverjanje/ocenjevanje opredeljujejo kvalitete teh področij. Zastopajo učne cilje oziroma posamezne dimenzije ciljev, katerih doseganje preverjamo ali ocenjujemo.

Kriteriji torej zajemajo znanja, procese in veščine, za katere si prizadevamo pri pouku (Rutar Ilc 2003).

Kakovostno sestavljeni opisni kriteriji so tudi izhodišče za boljšo veljavnost preverjanja in ocenjevanja znanja, opisujejo dosežkov pa učitelju omogočajo tudi izboljšanje objektivnosti ocenjevanja. Z njimi je treba učence seznaniti na začetku učnega procesa oziroma na začetku neke zaključene učne enote ali učnega sklopa.

Izhodišče za opredeljevanje opisnih kriterijev znanja so učni načrti. Opisne kriterije pri predmetu šport izpeljemo iz učnih ciljev, ki so v učnem načrtu opredeljeni za vsak razred posebej, in iz standardov znanja, ki so opredeljeni ob koncu posameznega triletja.

Merila pri športu morajo temeljiti na kakovosti izvedbe naloge, ki jo učenec naredi brez napake ali z različnimi majhnimi in/ali velikimi napakami, ali pa na kombinaciji težavnosti in kakovosti izvedbe (Kovač, Jurak in Strel 2003a). Pomembno je, da so merila prilagojena razvojni stopnji učencev in vsebini, ki jo preverjamo (Majerič, Kovač in Strel 2005).

V nadaljevanju predstavljam primere opisnih kriterijev, ki sem jih sestavila za posamezne sklope vsebin.

ATLETSKA ABECEDA**SKOK V DALJINO Z MESTA S SONOŽNIM ODRIVOM IN DOSKOKOM****Začetna postavitev**

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
učenec stoji za odzivno črto na obeh nogah s stopali, postavljenimi v širini bokov stopala so postavljena vzporedno trup je pokonci, pogled usmerjen naprej pred izvedbo odrida skrči noge v kolenu, roke zaroči pred odridom se lahko nekajkrat zaziblje v kolenu	stopala niso v širini bokov; so preveč skupaj oziroma narazen stopala niso postavljena vzporedno trup ni pokonci, pogled je usmerjen v tla pred izvedbo odrida so noge v kolenu iztegnjene

Odriv

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
pri sonožnem odridu z rokami aktivno zamahne gor in naprej	pri odridu zamah z rokami ni dovolj aktiven

Doskok

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
doskok izvede na obe nogi v čep po doskoku ohrani ravnotežen položaj in ne sede nazaj	doskoka ne izvede na obe nogi po doskoku ne ohrani ravnotežnega položaja, sede nazaj/se opre na tla

GIMNASTIČNA ABECEDA**STOJA NA LOPATICAH**

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
se iz seda prednožno skrčno povali po hrbtu nazaj do lopatic in tilnika nogi iztegne navpično nad sebe noge in boke dvigne čim više ima trup in noge v ravni, navpični črti ima telo iztegnjeno in napeto	nog ne iztegne navpično nog in bokov ne dvigne dovolj visoko trup in noge niso v ravni, navpični črti telo ni iztegnjeno in napeto roki drži na zadnjici, namesto na ledvenem predelu nogi nista poravnani z rokami ne zna podpreti trupa

IGRE Z ŽOGO**VODENJE ŽOGE Z ROKO**

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
med vodenjem žoge ima učenec trup nagnjen nekoliko naprej, pogled je usmerjen naprej, glava je dvignjena pri vodenju žoge učenec proti tlom potiska žogo z iztegovanjem roke v komolcu in upogibanjem v zapestju po odboju od tal jo prestreže z blazinicami prstov in odboj ublaži z upogibanjem roke v komolcu prste postavlja na žogo od zgoraj s strani, nato zasučje roko navzgor (kazalec pride na sredino žoge) vodenje žoge je odločno	med vodenjem učenec gleda žogo, pogled ni usmerjen naprej učenec ima med vodenjem preveč sklonjen trup pri vodenju ne izteguje roke v komolcu in ne upogiba zapestja odboja od tal ne ublaži z upogibanjem roke v komolcu med vodenjem učencu žoga pogosto uide žogo odbija prešibko ali premočno prenapeta dlan, nesproščeno telo potisk žoge proti tlom je neodločen, zato se žoga vedno manj odbije od tal

NARAVNE OBLIKE GIBANJA

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
naravne oblike gibanja (hoja, tek, plazenje ...) v različnih pogojih izvaja spretno in natančno gibanje je sproščeno in koordinirano gibanje je usklajeno	naravne oblike gibanja izvaja spretno, pri različnih oteženih pogojih (večja hitrost, ožja površina, sprememba smeri gibanja) pa je izvedba manj natančna naravne oblike gibanja izvaja nespretno in nenatančno pri izvedbi je učenec nesproščen gibanje je okorno in počasno gibanje je neusklajeno

PLESNE IGRE

PRAVILNO	NAPAKE/POMANJKLJIVOSTI
učenec razume vodene gibe in jih pravilno izvaja gibanje je usklajeno z ritmom in tempom glasbe plesna drža je sproščena pravilno zapeše naučene plesne	učenec razume vodene gibe, vendar jih izvaja nepravilno učenec ritma skladbe ne upošteva vedno med izvedbo plesnih figur dela manjše napake ne zapeše naučenih plesov plesna drža je nesproščena, pogled učenca je usmerjen k nogam osredotoča se samo na noge ali samo na roke ima togo držo

ZAKLJUČEK

Pri opisnem ocenjevanju pri športu je zelo pomembna povratna informacija, ki naj bi bila pozitivna, izražala naj bi učenčevu znanje, hkrati pa naj bi bila spodbuda za nadaljnje športno udeleževanje tudi zunaj šole. Natančno opisno oceno bo učitelj oblikoval le s sprotnim natančnim preverjanjem in ocenjevanjem po vnaprej pripravljenih kriterijih. Ocena bo tako sporočilna in le tako bo učenec lahko odpravil pomanjkljivosti in utrjeval pravilna znanja. Znanje učencev bo boljše, to pa vpliva na ukvarjanje s športom tudi v prostem času in poznejših življenjskih obdobjih.

Čeprav zahtevata preverjanje in ocenjevanje znanja pri športu po tako sestavljenih opisnih kriterijih od učitelja natančno izvajanje in spremljanje dosežkov učencev, več časa za pripravo na pouk in čeprav je na voljo le malo ustreznih učnih gradiv, v katerih so zbrane in opisane vse tehnike, učiteljev to ne bi smelo odvrniti od uporabe omenjenih kriterijev v praksi.

Proces izvajanja in ocenjevanja športa je po mojem mnenju mogoče

izboljšati, potrebno je le nekaj znanja, volje in zavedanja o pomenu tega predmeta za kakovosten razvoj otroka.

Literatura in viri

- Dežman, B. (2001). Preverjanje in ocenjevanje znanja pri športni vzgoji v devetletni osnovni šoli. V B. Škof in M. Kovač (ur.), *Uvajanje novosti pri šolski športni vzgoji: zbornik referatov/14. strokovni posvet. Zveze društev športnih pedagogov Slovenije, Kranjska Gora, 25. do 27. oktober 2001* (str. 9–22). Ljubljana: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.
- Kovač, M., Jurak, G. in Strel, J. (2003a). Nekatera teoretična izhodišča preverjanja in ocenjevanja znanja iz športne vzgoje. *Šport – priloga, letn. 51* (št. 2): str. 21–27.
- Kovač, M., Jurak, G. in Strel, J. (2003b). Predlog modela in meril notranjega preverjanja in ocenjevanja znanja pri športni vzgoji. *Šport – priloga, letn. 51* (št. 2): str. 28–34.
- Kovač, M., Markun Puhan, N., Lorenci, B., Novak, L., Planinšec, J., Hrastar, I., Pleteršek, K. in Muha, V. (2011). *Program osnovna šola, Športna vzgoja, učni načrt*. Ljubljana: Ministrstvo RS za šolstvo in šport, Zavod RS za šolstvo. Dostopno na http://www.mizs.gov.si/fileadmin/mizs.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_sportna_vzgoja.pdf, 23.10.2014.
- Majerič, M. (2004). *Analiza modelov ocenjevanja športnih znanj pri športni vzgoji*. Ljubljana: Fakulteta za šport, doktorska disertacija.
- Majerič, M., Kovač, M. in Strel, J. (2005). Pregled nekaterih načinov preverjanja in ocenjevanja ter možnosti za njihovo uporabo pri športni vzgoji. *Šport – priloga, letn. 53* (št. 3): str. 36–40.
- Markun Puhan, N. (2005). Ocenjevanje pri športni vzgoji, *Razredni pouk, letn. 7* (št. 3): str. 49–54.
- Pirih Tavčar, K. (2016). *Opisno ocenjevanje pri predmetu šport*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta, magistrsko delo.
- Rutar Ilc, Z. (2003). *Pristopi k poučevanju, preverjanju in ocenjevanju*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.
- Štemberger, V. (2015). Ocenjevanje znanja pri predmetu šport. *Razredni pouk, letn. 16* (št. 2/3): str. 48–54.

